

skøn fra boligtagerens side, ligesom det også er tilfældet med hensyn til udtrykket „væsentlig“ indtægtsstigning. Når indberetningspligten er foreslået begrænset til indtægtsstigninger, der må betragtes som varige, skyldes det ønsket om at beskytte boligsikringsmodtageren mod regulering af boligsikringsydelsen blot på grund af rent midlertidige indtægtsstigninger.

Der henvises i øvrigt til de fremsatte bemærkninger til Kommunernes Landsforenings skrivelse af 31. januar 1972, herunder om den tilsigtede afgrænsning i et kommende cirkulære af de indtægtsstigninger, hvorom der skal ske indberetning i henhold til § 11, stk. 1. En afgrænsning som foreslået må antages at udelukke tvivl om bestemmelsens nærmere anvendelse, idet størrelsen af de indtægtsfremgange, hvorom der påtænkes stillet krav om indberetning, som hovedregel vil indebære, at indtægtsfremgangen også må betragtes som varig.

Spørgsmål 11:

„Under henvisning til lovforslagets § 2, stk. 3, in fine, spørges, om de nye regler til sikring af et mere ensartet skøn i kommunerne har medført væsentlige ændringer i kommunernes praksis i forhold til tidligere.“

Svar:

I cirkulære af 15. juli 1970, pkt. 34, har boligministeriet med hensyn til spørgsmålet om regulering med tilbagevirkende kraft efter forhandling med Kommunernes Landsforening fastsat den retningslinie, at en indkomstfremgang anses for væsentlig, når den overstiger beregningsgrundlaget med mere end 10 pct., dog således at en indkomstfremgang på 3.000 kr. og derunder i alle tilfælde ikke betragtes som væsentlig.

Kommunernes Landsforening har i skrivelse af 6. marts 1972 overfor ministeriet bl. a. oplyst, at

„den nævnte retningslinie har givet ført til en mere ensartet praksis i kommunerne, for så vidt angår regulering af boligsikring i medfør af den gældende lovs § 7 (regulering af boligsikring med tilbagevirkende kraft, dersom den endeligt ansatte skatteindkomst afviger fra ansættelsen).“

Der er dog stadig betydelig forskel i kommunernes praksis med hensyn til administrationen af boligsikringslovgivningens husstandsindkomstbegreb. Dette gælder særlig spørgsmålet om, hvorvidt man ved regulering skal gå ud fra den øjeblikkelige indkomst, eller om man skal søge frem til den virkelige samlede indkomst i indkomståret. Dette indebærer, at der kan være tvivl, om det er rigtigt at foretage tilbageregulering i henhold til § 7, stk. 3, ligesom der bliver tale om en forskellig praksis ved administrationen af lovens § 11.“

Det skal i tilslutning hertil oplyses, at det ligeledes er ministeriets opfattelse, at man ved de nye regler har opnået det tilsigtede mere ensartede skøn i kommunerne i forhold til tidligere, idet ministeriet kun har fået forelagt ganske enkelte fortolkningsspørgsmål vedrørende væsentlighedskriteriet. For så vidt angår spørgsmålet om regulering efter en eventuel vedtagelse af det fremsatte forslag om ændringer i boligsikringsloven, skal man henvise til ministeriets bemærkninger af 18. februar 1972 til skrivelse af 31. januar 1972 fra Kommunernes Landsforening til boligudvalget, hvor der opstilles retningslinier for en begrænsning af boligsikringsmodtagernes indberetningspligt og kommunernes kontrolvirksomhed.